

پیشنهاد برای مطالعه بیشتر	جملات طلایی	موضوعات اصلی
<p>بیانات در دیدار</p> <p>اقتضای مختلف</p> <p>مردم در روز</p> <p>نیمه شعبان</p> <p>۱۳۸۷/۰۵/۲۷</p>	<ul style="list-style-type: none"> آنچه مهم است این است که اعتقاد به امام زمان یک بخشی از جهان بینی ادیان است. یکی از بخشهای جهان بینی ادیان عبارت است از مسئله ی نهایت سیر کاروان بشر در این دنیا. همه ادیان معتقدند که این کاروان در پایان، در آخر راه، به یک منزلگاه مطلوب و دلگشا و دلنشین خواهد رسید. خصوصیت عمده ی این مقصد هم «عدالت» است. زندگی اصلی بشر و حیات مطلوب بشر از دوران ظهور حضرت مهدی (سلام الله علیه) آغاز میشود و بشریت تازه می افتد در راهی که این راه، یک صراط مستقیم است و او را به مقصد آفرینش میرساند. این جور نیست که در آن دوران، بشریت یکپارچه تبدیل بشود به فرشته؛ نه، آنجا هم طبعاً این درگیری خیر و شر هست، طبعاً خوب و بد هم در آن وقت وجود دارد؛ منتها راه و جاده، جاده ای است که مساعد خوب شدن و خوب حرکت کردن و درست راه را پیمودن و به سمت مقصود واقعی راه رفتن است. یک وعده ی کوچک از سوی پروردگار تحقق می یابد، برای اینکه هر انسان اهل تدبیری از تحقق این وعده ی کوچک، اطمینان پیدا کند که آن وعده ی بزرگ تحقق پیدا خواهد کرد. آنچه از موقفتها در طول تاریخ برای بشریت از طریق دین حاصل شده، همان وعده های کوچک است؛ از جمله جمهوری اسلامی. جمهوری اسلامی هم یکی از همین وعده ها است. حقیقتاً روحیه ی انتظار و روحیه ی ارتباط با ولی عصر (ارواحنا فداه) و منتظر ظهور بودن، یکی از بزرگترین دریچه های فرج برای جامعه ی اسلامی است. امیدواریم که خدای متعال ما را به معنای واقعی کلمه از منتظران قرار بدهد و چشم ما را به تحقق این وعده ی الهی روشن کند. 	<p>مسئله ی امام زمان (سلام الله علیه)</p>
<p>پیام به مناسبت تأسیس مؤسسه فرهنگی دارالحدیث در شهرستان قم</p> <p>۱۳۷۴/۰۸/۲۳</p>	<ul style="list-style-type: none"> مسئله یابی، هنر مهمی است: انسان نگاه کند، موارد خلأ را پیدا کند. این مجموعه ی شما خوشبختانه آزمون خوبی را در این زمینه گذرانده است؛ موارد خلأ را پیدا کرده و بر این همت گماشته است که اینها را پر بکند. در موضوع مهدویت و قضایای مربوط به امام زمان بهترین مرجع عبارت است از حدیث و آنچه از خود ائمه (علیهم السلام) نقل شده، که جای تردیدی را باقی نمیگذارد. از خداوند متعال مسئلت میکنیم که شما را موفق بدارد. و مجدداً تشکر میکنیم از اینکه این هدیه ی بارزش را در ایام این عید مبارک به جامعه ی اسلامی تحویل دادید و جامعه ی فکری و معرفتی کشور ان شاء الله بهره ی کامل را از این عیدی ای که شما دادید خواهد برد. 	<p>مجموعه دارالحدیث و پژوهشگاه قرآن و حدیث</p>

این سخن قرآن است

[اینجا] دو وعده است: یک وعده و وعده برگرداندن موسی به مادرش است؛ یک وعده و وعده «جَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ» است؛ یعنی آن وعده‌ی عمومی‌ای که به بنی‌اسرائیل داده شده بود که بنی‌اسرائیل منتظر بودند که منجی بیاید؛ و این منجی از طرف خدا است و خواهد آمد و بنی‌اسرائیل را از دست فرعون نجات خواهد داد. خدای متعال در وحی به مادر موسی این وعده‌ی دوّم را هم داد - جَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ - یعنی این را ما از طرف خودمان میفرستیم، و او را همان مُرسلی قرار میدهیم که بنا است آن وعده‌ی بزرگ را و آن آرزوی بزرگ را انجام بدهد؛ این دو وعده را خدای متعال داد. یک وعده، وعده‌ی نقد و نزدیک بود و آن، «إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ» بود. در آیات بعدی - که حالا آن آیات را آقای سبزعلی متأسفانه نخواند - میفرماید: فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَ لَتَعْلَمَنَّ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ؛ اینکه ما بچه را به مادر برگردانیم، خب بله، «تَقَرَّ عَيْنُهَا» دارد، «وَلَا تَحْزَنَنَّ» دارد - دلش خوش شد، دلش آرام گرفت، چشمش روشن شد - اما اثر دیگر این برگرداندن، این بود که «وَلَتَعْلَمَنَّ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ»؛ بداند که این وعده‌ای که ما دادیم - و گفتیم منجی را میفرستیم و کسی را خواهیم فرستاد که بنا است جامعه‌ی بنی‌اسرائیل را در مصر از استضعاف خارج کند - وعده‌ی درستی است؛ دلش مطمئن بشود، و خاطر جمع بشود. یعنی یک وعده‌ی کوچک از سوی پروردگار تحقّق می‌یابد، برای اینکه هر انسان اهل تدبّری از تحقّق این وعده‌ی کوچک، اطمینان پیدا کند که آن وعده‌ی بزرگ تحقّق پیدا خواهد کرد. آنچه از موقّعیّتها در طول تاریخ برای بشریّت از طریق دین حاصل شده، همان وعده‌های کوچک است؛ از جمله جمهوری اسلامی. جمهوری اسلامی هم یکی از همین وعده‌ها است.

«وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ ... إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَ جَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ»
سوره‌ی قصص، بخشی از آیه‌ی ۷